

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. София, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8690** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложими на основание чл. 28, ал. 1 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства.

Образувано е по жалба на А. Д. срещу отказ № УРИ-453600-1186/21.7.2023 г. на началника на ГПУ-С. за отмяна на заповед „забрана за влизане на чужденец в Република България“ – рег. № 4536-ОЧ-84/11.3.2022 г. на началника на ГПУ С..

Жалбоподателят твърди, че заповедта, която е искал да бъде отменена, е издадена на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1, вр. Чл. 10, ал. 1, т. 4 и чл. 44 ,ал. 1 ЗЧРБ– поради превеждане през границата на страната с Турция на чужди граждани без разрешението на надлежни органи на властта. Същевременно обаче липсват данни за това – както към момента на заповедта, така и към момента на отказа за отмяната ѝ. Твърди, че налагането на ПАМ е изключително неблагоприятно и непропорционално заради това, че по професия е международен шофьор, а семейството му е в Румъния. В оспорения отказ обаче са изложени бланкетни мотиви, неподкрепени с доказателства, вкл. и неподкрепени с доказателства твърдения, че Д. ще използва опита си, натрупан до момента за продължаване на незаконната си дейност. Няма доказателства за такава, а е недопустимо административен орган да се обосновава само на предположения.

Ответникът – началникът на ГПУ С. МВР, Регионална дирекция „Гранична полиция“

Е., Гранично полицейско управление С., Главна дирекция „Гранична полиция“ оспорва жалбата. Твърди, че по категоричен начин се установява, че като шофьор на автобус с турски регистрационен номер е превеждал през граница сирийски граждани без надлежно разрешение на органи на властта. Твърдението, че жалбоподателят е румънски гражданин, не е относимо към случая. Съгласно чл. 30 Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства, транспонира чл. 32 от директива 2004/38/ЕО, ал. 1 – лицето, на което е наложена ПАМ, може да подаде молба за отмяната ѝ след изтичане на 3 г. от влизане в сила на заповедта за нейното налагане. Цитира се и решение от 14 септември 2017 г. на Съда на ЕС, Първи състав, по дело С-184/16, в което е прието, че може да се подаде молба за отмяна при всички случаи след изтичане на 3-г. срок по посочените норми, след разумен период от време, след съществена промяна в обстоятелствата, дали основание за постановяване на забраната. Най-ранният възможен срок е 2030 г.

В чл. 30, ал. 2 Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства е предвидено, че може да се подаде молба и преди изтичане на 3-г. срок, но само ако е настъпила съществена промяна в обстоятелствата за отмяната ѝ, както и се представят доказателства в тази насока. В решение от 21 април 2021 г. по дело № Е-2/20 е прието, че такава съществена промяна следва да е от такова естество, че отпада обосновката за първоначалното решение за ограничаване на свободата на движение. Трябва да се вземат всички обстоятелства, вкл. и естеството на поведението на лицето, както и заплахата за обществото. Същевременно, в молбата за отмяната на ПАМ не са представени доказателства в тази насока.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София – град, 64 състав, като съобрази доводите и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Административният акт е издаден от компетентен орган – чл. 30, ал. 3 Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства, вр. чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в рамките на предоставените му правомощия; спазена е предписаната от закона форма.

Действително, оспореният акт е издаден като писмо, адресирано до адв. А. Г., но това писмо, доколкото съдържа изявление по подадената от жалбоподателя молба за отмяна на ПАМ, както и доколкото то съдържа основните белези по чл. 21 АПК, за да се приеме, че е налице индивидуален административен акт, както и че той притежава съществените белези по чл. 59, ал. 2 АПК относно формата, за да се приеме неговата действителност.

При издаване на заповедта не се констатират съществени процесуални нарушения.

По отношение спазване на материално-правните норми.

Не се спори, а и се установява, че по отношение на жалбоподателя-чужденец е била издадена заповед „забрана за влизане на чужденец в Република България“ – рег. № 4536-ОЧ-84/11.3.2022 г. на началника на ГПУ С., потвърдена с решение по адм.д. № 3028/2022 г. на АССГ, потвърдено с решение по адм.д. № 7576/2022 г. на ВАС.

Видно от мотивите на тези решение е прието за установено /което се ползва с обвързваща доказателствена сила за установените факти/, че жалбоподателят като

шофьор на автобус с турски номер 34ВТF107, на 10.03.2022г., е превеждал през граница сирийски граждани, без разрешение на надлежните органи на властта. Установено е безспорно, че на посочената дата, около 22,15 ч. при влизане в страната на I-ва бариера автобусът, шофиран от жалбоподателя е спрял непосредствено след I-ва бариера преди ГП и от задната врата четири лица слизат, пресичат оградата на платното за излизаци от страната товарни автомобили като по-късно са установени и самите лица. Прието е, че жалбоподателят като служител на транспортна фирма за международни превози, е използвал предоставения му автобус, с който е въвел в България нелегални имигранти; налице са и данни, че освен това е извършил и нерегламентиран пренос на 360кг. месни продукти.

Посочените факти са послужили като основание по чл чл.42з, ал.1 вр. чл.10, ал.1, т.4 ЗЧРБ за постановяване на принудителна административна мярка забрана за влизане на територията на Република България, за срок от 5 г., считано от 11.3.2022 г., до 11.3.2027 г., на основание чл. 42з, ал. 3 ЗЧРБ.

Доколкото към датата на приключване на устните състезания /28.11.2023 г./ не е изтекъл 5-г. срок за налагане на мярката, то следва да се извърши преценка дали са налице предпоставките на чл. 30, ал. 2 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства.

Посочената норма предвижда, че:

(Нова - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) Молбата за отмяна на мярката може да се подаде и преди изтичане на три години от влизането в сила на заповедта за налагането и, когато е настъпила съществена промяна в обстоятелствата, които са дали основание за налагането и, и лицето представи достатъчно доказателства за тази промяна.

В процесния случай, не са представени доказателства - така преписката, която е представена в цялост, както и от жалбоподателя в съдебното производство /като съдът указа доказателствената тежест/, както и като се съобрази това, че цитираната норма предвижда, че именно жалбоподателят е този, който следва да представи посочените доказателства, следва да се направи извод, че не са налице предпоставките на цитираната норма. На нито един етап от производство не са представени доказателства, а още по-малко – такива, от които може да се направи извод в насока за съществена промяна в обстоятелствата.

Ето защо съдът намира, че оспорената заповед е и материално-правно законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да се отхвърли.

Въз основа на тези мотиви съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. срещу отказ № УРИ -453600-1186/21.7.2023 г. на началника на ГПУ-С. за отмяна на заповед „забрана за влизане на чужденец в Република България“ – рег. № 4536-ОЧ-84/11.3.2022 г. на началника на ГПУ С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ:

